

Секція (згідно з наказом МОН від 27.11.08 № 1075)

**Анотований звіт
по закінченій науково-дослідній роботі за три роки**

- 1. Тема НДР:** “Острозька академія кінця XVI – початку XVII століття як феномен української культури”.
- 2. Номер державної реєстрації теми:** 0108U004528.
- 3. Номер облікової картки заключного звіту:**
- 4. Назва вищого навчального закладу, наукової установи, державного підприємства:** Національний університет «Острозька академія», Рівненська область, м. Острог, вул. Семінарська, 2.
- 5. Характер НДР:**
 - фундаментальне дослідження;
- 6. Назва бюджетної програми:**
 - "Фундаментальні дослідження у вищих навчальних закладах та наукових установах" (КПКВ 2201020);
- 7. Терміни виконання:** початок – 01.04.2008, закінчення – 31.12.2010.
- 8. Фактичний обсяг коштів, виділених на виконання НДР за весь період –** 144980 грн.
- 9. Керівник НДР:** (ПБ) Пасічник Ігор Демидович, доктор психологічних наук, професор.
- 10. Короткий зміст викладу запиту:** предмет та об'єкт дослідження, мета та основне завдання, задачі чи проблеми, на вирішення яких було спрямовано проект, заплановані очікувані наукові результати (*відповідно до запиту, який пройшов конкурсний відбір*) (25 - 30 рядків тексту)

Вивчення феномену Острозької академії було започатковане ще в 19 ст. і характеризувалося постійною увагою українських та зарубіжних дослідників (М. Максимович, М. Костомаров, І. Огієнко, М. Грушевський, І. Франко, К. Харлампович). Вагомий внесок у вивчення джерел з історії Острога, діяльності князів Острозьких та Острозької академії здійснили М. Ковальський, І. Мицько, Н. Яковенко, Т. Кемпа, її місце в розвитку українського книгодрукування – Я. Ісаєвич, української філософської думки – Я. Стратій. Острозьку Біблію як релігійну пам'ятку розглядав Р. Турконяк. Але не було системного дослідження феномену Острозької академії як явища української культури. Недостатньо досліджені питання ролі Острозької академії у розвитку української філологічної науки, літератури, педагогічної думки. Малодослідженими залишалися діячі Острозької академії – Г. Смотрицький, Д. Наливайко, І. Федоров та ін.
- 11. Опис процесу наукового дослідження:** (коригування завдань, проблем та результатів, викладених у запиті; найважливіші результати етапів (відповідно до технічного завдання) (50 - 60 рядків тексту)

У процесі роботи над науковим дослідженням виникла необхідність більш детально дослідити питання соціально-економічного контексту діяльності Острозької академії (1576-1636) і вивчити відповідні джерела.

На початковому етапі здійснювалося вивчення джерел, які стосувалися функціонування Острозького князівства й Острозької академії, зокрема було здійснено археографічне опрацювання інвентарного опису володінь Януша Острозького 1615 р., Степанської волості князів Острозьких, вивчалася архітектурна спадщина цієї князівської династії, систематизовані матеріали, які стосуються діяльності Костянтина Івановича й Василя-Костянтина Острозьких, Івана Федорова (Федоровича), Мелетія Смотрицького та інших діячів, пов'язаних з Острозькою академією. Відбувалося формування бібліотеки (дарчі книги) та електронної бібліотеки з історії українських земель XVI-XVII ст., історії Острога, Острожчини та Острозької академії. Формувався музей стародруків, де були зібрані окремі видання зазначеного періоду, у т.ч. й Острозька Біблія 1581 р.

З метою інтенсифікації наукової комунікації з досліджуваної теми, апробації та популяризації матеріалів наукових досліджень були започатковані наукові читання, присвячені князю В.-К. Острозькому (проводилися в 2009 та 2010 рр.), в яких брати участь вчені з Острога, Львова, Києва, Житомира. Починаючи з 2008 р. на звітній науковій викладацько-студентській конференції в НУ «Острозька академія» «Дні науки» працювала секція «Острогіана». На базі НУ «Острозька академія» були проведені наукові конференції «Князь Василь-Костянтин Острозький в історії України та Європи» (2008), «Віра і розум в історії слов'янської філософії» (до 430-річчя з дня народження М.Смотрицького) (2008), «Князь Костянтин Іванович Острозький в історії Центрально-Східної Європи» (2010). Матеріали перших двох конференцій опубліковані у фахових виданнях. Матеріали останньої готуються до друку. Також у м. Замосць (Польща) НУ «Острозька академія» спільно з Державною вищою школою ім. Шимона Шимоновича була проведена польсько-українська конференція «Замойська академія та Острозька академія в історично-культурній перспективі. Сучасні імплікації для транскордонної співпраці» (2010). Також науковці, які працювали над темою «Острозька академія кінця XVI – початку XVII ст. як феномен української культури», виступали зі своїми доповідями про Острозьку академію на 10 конференціях та наукових читаннях в Україні й за кордоном. Інформація про дослідження історії Острозької академії була озвучена І.Пасічником у листопаді-грудні в Торонтському університеті (Канада), Північно-Іллінойському університеті (США), Українському народному союзі (Нью-Джерсі, США), Українському культурному товаристві ім. Св. Софії (Філадельфія, США), університеті Міннесоти (США), Технічному університеті Рочестера (Нью-Йорк, США), Українському культурному осередку ім. Св. Андрія (Флорида, США).

Опрацювання археографічних матеріалів дало можливість з'ясувати невідомі й маловідомі сторінки в діяльності батька засновника Острозької академії, Василя-Костянтина Острозького, – Костянтина Івановича Острозького, якого можна вважати культурним предтечею цього вищого навчального закладу. Результатом цих матеріалів стало монографічне дослідження В.Ульяновського «Славний для всіх часів чоловік»: князь Костянтин Іванович Острозький» (Острог, 2009). Результати дослідження архітектурної спадщини були викладені в монографії П. Ричкова «Архітектурно-мистецька спадщина князів Острозьких» (Острог, 2010). Дослідження володінь князів Острозьких знайшло відображення в археографічному виданні «Опис володінь князя Януша Острозького у південно-східній Волині 1615 р.» (Острог, 2009). Діяльність одного з найвідоміших діячів Острозького культурного осередку, Івана Федорова, було висвітлено в монографії І.Мицька «Іван Федоров: життя в еміграції» (Острог, 2008).

Завершальним етапом стала підготовка енциклопедії «Острозька академія XVI-XVII ст.» (Острог, 2010). У цьому виданні вміщено 210 статей, що стосуються різних аспектів діяльності академії – соціально-економічного й культурного контексту, системи викладання, персоналій викладачів та випускників, її видань, історичної пам'яті тощо.

12. Отримані наукові і (або) науково-технічні результати, їх наукова новизна та значимість (формулювати відповідно до вимог ВАК) (15 - 20 рядків тексту)

Під час роботи над темою «Острозька академія кінця XVI – початку XVII ст. як феномен української культури» була проведена систематизація матеріалів, які стосувалися різних аспектів діяльності цього навчального закладу, здійснено комплексний, багатоаспектний аналіз цього феномену, показане його значення для розвитку української культури.

Встановлено, що Острозька академія кінця XVI – початку XVII ст., з одного боку, була продовжувачем культурних традицій Київської Русі й візантійського спадку, з іншого боку, результатом впливу окцидентальних (ренесансних та реформаційних) тенденцій. Академія, будучи частиною Острозького культурного осередку, мала культурно-синтетичний характер, поєднуючи західні й східні елементи. Водночас ця синтетичність не виключала боротьбу цих елементів. Діяльність академії сприяла становленню ранньомодерної української культури – частково зорієнтованої на Захід системи освіти, авторської літератури, порівняльного мовознавства, перекладознавства, філософії й теології. Викладачі та випускники академії сприяли становленню й розвитку важливих українських культурних інституцій кінця XVI – початку XVII ст. – Львівського, Київського, Луцького братств, Дерманського культурного осередку, Скиту Манявського, Межигірського монастиря.

13. Отримана науково-методична і (або) науково-технічна продукція (15 - 20 рядків тексту)

Результати дослідження в основному викладені в енциклопедії «Острозька академія XVI-XVII ст.» (Острог, 2010). Окремі аспекти досліджень представлені в монографіях І. Мицька «Іван Федоров: життя в еміграції» (Острог, 2008), В. Ульяновського «Славний для всіх часів чоловік»: князь Костянтин Іванович Острозький» (Острог, 2009), П. Ричкова «Архітектурно-мистецька спадщина князів Острозьких» (Острог, 2010), археографічному виданні «Опис володінь князя Януша Острозького у південно-східній Волині 1615 р.» (Острог, 2009), наукових записках НУ «Острозька академія» (Серія «Філософія». – Вип.4. – Острог, 2008), (Серія «Історичні науки». – Вип.13. – Острог, 2008).

Видано навчальні посібники: «Історія Острозької академії» (Острог, 2010), «Історія Острозької академії : курс лекцій» (Острог, 2010).

На матеріалах наукових досліджень спільно з Першим Національним каналом підготовлено й продемонстровано на телебаченні документальний фільм «Загублені світи Острозьких» (2008), П.Кралуком та Я. Хавруком опубліковано науково-популярну монографію «Князі Острозькі» (Харків, 2010), П. Кралуком написано й опубліковано художньо-документальні романи «Реліквія» (Острог, 2010) та «Шестиднев, або Корона дому Острозьких» (Київ, 2010).

14. Відмінні риси і перевага отриманих результатів (продукції) над вітчизняними або зарубіжними аналогами чи прототипами (навести порівняння характеристик, ознак, властивостей, показників) (45 - 50 рядків тексту)

В українській гуманітаристиці, зокрема в історіографії та літературознавстві, продовжують зберігатися народницькі й близькі до них радянські стереотипи. Тому в підручниках з історії України, української літератури, філософії часто маємо ігнорування культури аристократичної, в т.ч. й діяльності Острозької академії. Дане дослідження сприятиме руйнуванню цих застарілих стереотипів та виробленню більш адекватного погляду на наше історичне минуле й культурну спадщину.

У більшості сучасних підручників з історії України згадки про Острозьку академію мають фрагментарний характер і не дають розуміння її місця в історико-культурному процесі. Виняток становлять лише «Нариси історії України» Н.Яковенко (існує кілька видань цієї книги). Проте й тут не показано ролі Острозької академії в становленні ранньомодерної української літератури, філософії, її роль у формуванні середнього й вищого шкільництва в Україні. Ці прогалини значною мірою дає можливість заповнити наше дослідження.

Зокрема, воно дає також можливість ґрунтовно розглянути становлення й розвиток середнього та вищого шкільництва в Україні ранньомодерного періоду. Ці питання, як правило, досить поверхово розглядаються в дослідженнях з історії педагогіки (див.: Сірополко С. Історія освіти в Україні. – Київ, 2001). Дане дослідження дає змогу відстежити процес становлення української полемічної літератури кінця XVI – початку XVII ст., головним осередком у даний час був Острог. Навіть у спеціальних оглядових студіях з цього питання роль Острозького культурного центру фактично ігнорується (див.: П.Білоус. Історія української літератури XI-XVIII ст. – Київ, 2009). І хоча останнім часом історики української філософії все більше ведуть мову про роль Острозької академії в розвитку філософської думки в Україні кінця XVI – початку XVII ст. (див.: М.Ю.Русин, І.В. Огородник, С.В.Бондар та ін. Історія української філософії. – Київ, 2008), однак переважно акцентують увагу на аналізі полемічної літератури, пов'язаної з Острогом. Наше ж дослідження дає змогу поглянути на це явище більш широко,

врахувавши літературу перекладного характеру, філософські аспекти передмов та маргіналій Острозької Біблії тощо.

На даний час спеціальних видань, присвячених власне Острозькій академії кінця XVI – початку XVII ст., є одиниці. Це – монографія І.Мицька «Острозька слов'яно-греко-латинська академія (1576-1636)» (Київ, 1990) та енциклопедичне видання «Острозька академія XVI-XVII ст.» (Острог, 1997). Перше видання хоча й написане на широкій документальній базі, однак у ньому, в силу різних причин, проігноровано чимало аспектів у діяльності Острозької академії. Це – підготовка й видання Острозької Біблії 1581 р., перекладацька діяльність, розвиток полемічної літератури, вплив Острозької академії на розвиток освіти й культури в Україні. Всі ці питання належно вивчені й представлені в публікаціях теми «Острозька академія кінця XVI – початку XVII ст. як феномен української культури». Щодо енциклопедичного видання «Острозька академія XVI-XVII ст.», то тут була здійснена одна з перших спроб представити різні аспекти діяльності Острозької академії. Однак окремі персоналії, писемні твори тут не були розглянуті. Нинішнє ж видання енциклопедії «Острозька академія XVI-XVII ст.» значно повніше (якщо в першому виданні було 112 статей, то в нинішньому 210).

15. Практична цінність результатів та продукції (галузі економіки та суспільства, де можливе їх використання, конкурентоспроможність та інвестиційна привабливість, ступінь впровадження).

Результати науково-дослідної роботи знайдуть застосування при подальшому вивченні історії української культури першого українського національного відродження кінця XVI – початку XVII століття, зокрема в сферах історії педагогіки, історії філологічної науки, історії літератури, релігії тощо, при вивченні діяльності й творчості видатних діячів української культури зазначеного періоду. Вони дадуть змогу уточнити й відкоригувати ряд моментів у систематичних працях з історії України й з історії української культури, у шкільних підручниках та навчальних посібниках вищої школи.

16. Використання результатів (продукції) у навчальному процесі (нові спеціальності, спеціалізації, курси лекцій або їх розділи, практичні та лабораторні роботи, які (буде) створено (розроблено) на основі результатів цього наукового дослідження)

Результати дослідження використовуються при підготовці студентів зі спеціальностей «історія», «культурологія», «педагогіка», «релігієзнавство», при читанні курсу «Історія Острозької академії» (вивчають усі студенти НаУОА), під час вивчення спецкурсів «Джерела з історії Острозької академії», «Історичне краєзнавство», «Проблеми соціально-економічної історії України XVI – XVII ст.», «Українське суспільство ранньомодерної доби», «Історичні постаті нової доби».

17. Бібліографічний перелік монографій, підручників, посібників, наукових статей, інших публікацій, дисертацій, які опубліковано за матеріалами досліджень за період виконання НДР

Енциклопедія

Острозька академія XVI-XVII століття [енциклопедія]. – Острог : Видавництво Національного університету “Острозька академія”, 2010. – 511 с. (налічує 210 статей).

Археографічне видання

Опис володінь князя Януша Острозького у південно-східній Волині 1615 року / Упор. В. Атаманенко, І. Рибачок. – Острог : Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2009. – 268 с.

Монографії

1. Мицько І. Іван Федоров: життя в еміграції [монографія] . – Острог, 2008. – 130 с.
2. Ульяновський В. І. “Славний для всіх часів чоловік”: князь Костянтин Іванович Острозький [монографія] / Василь Ульяновський. – Острог : Видавництво Національного університету “Острозька академія”, 2009. – 170 с.
3. Кралуок П., Хаврук Я. Князі Острозькі [монографія] – Харків : Фоліо. – 2010 . – 102 с.
4. Ричков П. Архітектурно-мистецька спадщина князів Острозьких [монографія] – Острог, 2010. – 126 с.

Навчально-методичні посібники

1. Історія Острозької академії XVI – XVII ст. : навчальний посібник / за ред. В. Яремчука. – Острог : Національний університет «Острозька академія», 2010. – 60 с.
2. Бондарчук Я. В. Історія Острозької академії : курс лекцій. – Острог : Національний університет «Острозька академія», 2010 – 300 с.

Статті
2008 р.

1. Атаманенко В. Типологія приватних міст Волині за даними поборових реєстрів XVI ст. (на основі факторного аналізу) // *Минуле і сучасне Волині та Полісся*. Олександр Цинкаловський і край. – Луцьк, 2008. – Вип. 27. – С. 236-244.
2. Атаманенко В. Описи володінь князів Острозьких в Луцьку // *Старий Луцьк*. – Луцьк, 2008. – Вип. IV. – С.17-24.
3. Атаманенко В. Описово-статистичні джерела XVI – XVII ст. з історії міст Ковельського староства// *Минуле і сучасне Волині та Полісся*.- Луцьк, 2008.- Вип.. 28: Старовижівщина з глибини століть.- С. 155-159.
4. Атаманенко В. Джерела вивчення магнатського господарства Волині другої половини XVI – першої половини XVII ст. // III Міжнародний конгрес українських істориків «Українська історична наука на шляху творчого поступу». – Луцьк, 2008. – Т. 3. – С. 470-479.
5. Атаманенко В. Волинські маєтності Острозьких: склад та структура // *Наукові записки. Історичні науки: Матеріали міжнародної конференції «Князь Василь-Константин Острозький в історії України та Європи» 15-17 жовтня 2008 р.* – Острог: Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2009. – С. 278-327.
6. Бондарчук Я. Боротьба В.-К. Острозького з Берестейською унією 1596 року // *Наукові записки. Серія «Філософія». Матеріали конференції «Віра і розум в історії слов'янської філософії» (до 430-річчя з дня народження М. Смотрицького)*. – Острог : Видавництво Національного університету «Острозька академія». – Вип. 4. – 2008. – С. 37 – 46.
7. Зайцев М. Питання етнічної самосвідомості у працях острозьких книжників // *Наукові записки. Серія «Філософія». Матеріали конференції «Віра і розум в історії слов'янської філософії» (до 430-річчя з дня народження М. Смотрицького)*. – Острог : Видавництво Національного університету «Острозька академія». – Вип. 4. – 2008. – С. 65 – 71.
8. Квасюк Л. Архетип церкви-матері в міфологічних побудовах Мелетія Смотрицького // *Наукові записки. Серія «Філософія». Матеріали конференції «Віра і розум в історії слов'янської філософії» (до 430-річчя з дня народження М. Смотрицького)*. – Острог : Видавництво Національного університету «Острозька академія». – Вип. 4. – 2008. – С. 55 – 64.
9. Квасюк Л. Сенс передмов-посвят князю Костянтину (Василію) Острозькому полемічних творців кінця XVI – початку XVII століть // *Наукові записки. Історичні науки: Матеріали міжнародної конференції «Князь Василь-Константин Острозький в історії України та Європи» 15-17 жовтня 2008 р.* – Острог: Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2009. – С. 77 – 86.
10. Кралюк П. Князі Острозькі як легітимні зверхники Русі // *Наукові записки. Історичні науки: Матеріали міжнародної конференції «Князь Василь-Константин Острозький в історії України та Європи» 15-17 жовтня 2008 р.* – Острог: Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2009. – С.4 – 8.
11. Кралюк П. Острозька Біблія та філософська й богословська думка в Острозькій академії // *Наукові записки. Серія «Філософія». Матеріали конференції «Віра і розум в історії слов'янської філософії» (до 430-річчя з дня народження М. Смотрицького)*. – Острог : Видавництво Національного університету «Острозька академія». – Вип. 4. – 2008. – С. 3 – 13.
12. Мицько І. Заснування єпископської кафедри в Острозі // *Наукові записки. Історичні науки: Матеріали міжнародної конференції «Князь Василь-Константин Острозький в історії України та Європи» 15-17 жовтня 2008 р.* – Острог: Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2008. – С.151-159.
13. Мицько І. Рец. На : Купчинський О. Акти та документи Галицько-Волинського князівства XIII – I половини XIV ст.. Дослідження. Тексти.-Львів, 2004 // *Старосамбірщина*. – Старий Самбір, 2008. – Вип. 4. – С. 161-175. – 0,53 д.а.

14. Рибачок І. Населення міст південно-східноволинських володінь князів Острозьких у першій третині XVII ст. // Наукові записки Національного університету «Острозька академія». – Острог, 2008. – Вип. 13. – С.243-258.
15. Рибачок І. Склад та структура населення міст Південно-Східної Волині за інвентарями 1615, 1620 рр. // Актуальні проблеми вітчизняної та всесвітньої історії: Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. – Рівне, 2008. – Вип. 14. – С.80-86.
16. Хом'як І. Непересічна особистість Мелетія Смотрицького // Наукові записки. Серія «Філософія». Матеріали конференції «Віра і розум в історії слов'янської філософії» (до 430-річчя з дня народження М. Смотрицького). – Острог : Видавництво Національного університету «Острозька академія». – Вип. 4. – 2008. – С. 72 – 79.

2009 р.

1. Атаманенко В. Розвиток просторової організації Острога в останній чверті XVI – першій чверті XVII ст. (за свідченнями описів міста) // Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: Історичні науки. – Острог, 2009. – Вип.14. – С. 32-48. Атаманенко В. Описово-статистичні джерела другої половини XVI- першої половини XVII ст.. з історії Старокостянтинова // Болохівщина: осягнення історії. – Старокостянтинів, 2009. – С. 84-95.
2. Атаманенко В., Рибачок І. Структура населення та типологія міст Південно-Східної Волині (за інвентарями 1615 та 1620 рр.) // Студії і матеріали з історії Волині. – Кременець, 2009. – С.72-86.
3. Атаманенко В., Рибачок І. Оборонноздатність міст Південно-Східної Волині в кінці XVI – першій половині XVII ст. // Сторінки воєнної історії Волині. – Луцьк, 2009. – С. 141-152.
4. Атаманенко В. Волинські маєтності Острозьких: склад та структура // Наукові записки. Історичні науки: Матеріали міжнародної конференції «Князь Василь-Константин Острозький в історії України та Європи» 15-17 жовтня 2008 р. – Острог: Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2009. – С.278-327.
5. Мицько І. Андрій Колодинський, Іван Федоров: Причинки до життєписів знаних книжників // Нескінченна дорога. Книга пам'яті Ореста Мацюка / Укл. Г.Сварник, І.Сварник, Б.Якимович. – Львів, 2009. – С.62-74. – 0,4 д.а.
6. Мицько І. Загадки родоводу князів Острозьких // Острозький краєзнавчий збірник. Острог, 2010. – Вип.4. – С.3-12. – 0,6 д.а.
7. Рибачок І. Соціально-економічний розвиток міста Полонного в першій половині XVII ст. // Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: Історичні науки. – Острог, 2009. – Вип.14. – С.48-60.
8. Рибачок І. Населення Костянтинова в першій половині XVII ст. // Болохівщина: осягнення історії. – Старокостянтинів, 2009. – С.136-144.

2010 р.

1. Атаманенко В. Матеріальне забезпечення Острозької академії // Острозький краєзнавчий збірник. – Острог, 2010. – Вип. 4. – С. 24 – 41.
2. Атаманенко В. Міста поліських володінь князів Острозьких // Студії з україністики: Зб. наук. праць на пошану дослідника українського козацтва Валерія Цибульського з нагоди 60-річчя від дня народження. – Рівне, 2010. – С. 191 – 208.
3. Атаманенко В. Острозька академія та розвиток міста // Замойська академія та Острозька академія в історично-культурній перспективі. Сучасні імплікації для транскордонної співпраці. – Замость, 2010. – С. 261 – 279.
4. Балашов Е. Міжнародна діяльність Острозької академії – минуле і сучасне // Замойська академія та Острозька академія в історично-культурній перспективі. Сучасні імплікації для транскордонної співпраці. – Замость, 2010. – С. 349 – 359.
5. Борковський А. Зв'язки Патріаршого Екзарху Ніцефора парасхеса Кантакузена з Острозькою академією // Замойська академія та Острозька академія в історично-культурній перспективі. Сучасні імплікації для транскордонної співпраці. – Замость, 2010. – С. 1249 – 261.
6. Квасюк Л. Синтез духовних традицій православ'я, католицизму, протестантизму в догматичній частині полемічного трактату Тренос (Вільно, 1610) Мелетія

- Смотрицького // Замоїська академія та Острозька академія в історично-культурній перспективі. Сучасні імплікації для транскордонної співпраці. – Замость, 2010. – С. 291 – 313.
7. Кемпа Т. Острозька академія та її фундатор – київський воєвода Василь-Костянтин Острозький // Замоїська академія та Острозька академія в історично-культурній перспективі. Сучасні імплікації для транскордонної співпраці. – Замость, 2010. – С. 185 – 205.
 8. Кралюк П. Викладачі і студенти Острозької академії та їх внесок в розвиток української культури (кін. XVI – поч. XVII ст.) // Замоїська академія та Острозька академія в історично-культурній перспективі. Сучасні імплікації для транскордонної співпраці. – Замость, 2010. – С. 223 – 249.
 9. Кралюк П. Острозька академія – в культурі польській, Академія Замоїська – в культурі українській // Замоїська академія та Острозька академія в історично-культурній перспективі. Сучасні імплікації для транскордонної співпраці. – Замость, 2010. – С. 313 – 323.
 10. Кралюк П. Повстанець чи державник. Міфічний та історичний Семерій Наливайко // Острозький краєзнавчий збірник. – Острог, 2010. – Вип. 4. – С. 13 – 24.
 11. Кралюк П. Острозький літописець як українська писемна пам'ятка початку XVII століття // Погорина : Літературно-краєзнавчий журнал Рівненщини. – 2010. - № 14/15. – С. 370 – 376.
 12. Кралюк П. Там, де писалося Пересопницьке Євангеліє // Погорина : Літературно-краєзнавчий журнал Рівненщини. – 2010. - № 14/15. – С. 309 – 313.
 13. Кралюк П. Діяння князів Острозьких: забуті сторінки історії // Шестиднев, або Корона дому Острозьких. Роман. – К. : Ярославів Вал. – 2010. – С. 263 – 265.
 14. Кралюк П. Загадка портрета Василя-Костянтина Острозького // Реліквія : [роман] – Острог : Видавництво Національного університету «Острозька академія» - 2010. – С. 247 – 248.
 15. Кралюк П. Династія князів Острозьких // Реліквія : [роман] – Острог : Видавництво Національного університету «Острозька академія» - 2010. – С. 248 – 255.
 16. Кралюк П. Острозька Біблія // Реліквія : [роман] – Острог : Видавництво Національного університету «Острозька академія» - 2010. – С. 255 – 260.
 17. Кралюк П. Острозька академія // Реліквія : [роман] – Острог : Видавництво Національного університету «Острозька академія» - 2010. – С. 2260 – 274.
 18. Кралюк П. Міфічний та історичний Семерій Наливайко // Реліквія : [роман] – Острог : Видавництво Національного університету «Острозька академія» - 2010. – С. 2282 – 289.
 19. Кулаковський П. Клієнти і політичні прихильники Яна і Томаша Замоїських на студіях у Замоїській академії // Замоїська академія та Острозька академія в історично-культурній перспективі. Сучасні імплікації для транскордонної співпраці. – Замость, 2010. – С. 107 – 119.
 20. Мицько І. Унікальний друк Яна Лятоса // Львівська національна наукова бібліотека ім. В. Стефаника: Історія і сучасність: Доповіді та повідомлення міжнародної наукової конференції 28-30 жовтня 2010 року.– Львів, 2010. – С.231-233. – 0,49 д.а.
 21. Мицько І. Загадки родоводу князів Острозьких // Острозький краєзнавчий збірник. Острог, 2010. – Вип.4. – С.3-12.
 22. Міроновіч А. Викладачі острозької академії на тлі православного шкільництва в XVI-вічній Речі Посполитій // Замоїська академія та Острозька академія в історично-культурній перспективі. Сучасні імплікації для транскордонної співпраці. – Замость, 2010. – С. 1205 – 223.
 23. Рибачок І. Роль князів Острозьких у розвитку освіти (за матеріалами журналу «Волинські єпархіальні відомості») // Замоїська академія та Острозька академія в історично-культурній перспективі. Сучасні імплікації для транскордонної співпраці. – Замость, 2010. – С. 279 – 291.
 24. Пасічник І., Кралюк П. Національний університет «Острозька академія». Традиції і сучасність // Замоїська академія та Острозька академія в історично-культурній

перспективі. Сучасні імплікації для транскордонної співпраці. – Замость, 2010. – С. 339 – 349.

25. Ричков П. А. Архітектурно-просторовий розвиток Острога за картографічними джерелами // Архітектурна спадщина Волині : Збірник наукових праць. – 2010.- Випуск 2. – С. 5 – 28.

26. Архітектура бернардинського монастиря в Дубно в світлі малознаної архівної графіки. // Старий Луцьк: Науково-інформаційний збірник. Вип. VI – Луцьк, 2010. – С.274-285.

27. Міжконфесійний трансморфізм в сакральній архітектурі Волині // Вісник НУ «Львівська політехніка». - № 674. – Архітектура. – Львів, 2010. – С. 351-364

18. Кількість штатних співробітників – 1, кількість сумісників – 2, молодих учених з оплатою – немає, кількість студентів з оплатою – немає, які брали участь у виконанні НДР

19. Обґрунтування доцільності подальшого проведення наукових досліджень і розробок із даної тематики, орієнтовна тематика досліджень

Доцільним є більш глибоке вивчення специфічних сфер діяльності Острозької академії кінця XVI – початку XVII ст., а також питань про її вплив на розвиток літератури, філології, філософської, релігійної, політичної, педагогічної думки ранньомодерного періоду.

20. Рішення вченої (наукової, науково-технічної) ради від 28 грудня 2010 р., протокол № 5 про закінчення роботи

Керівник роботи – доктор психологічних наук, професор І. Д. Пасічник

Проректор із наукової роботи – доктор філософських наук, професор П. М. Кралюк

_____ ПІБ
підпис

_____ ПІБ
підпис

МП